

#ARTSTAGRAM

Nr. 2

DECEMBRIE 2022

Cine sunt *Învingătorii* lui Backman?
Cocktailuri à la Roald Dahl
Balul Personajelor: *Sandman*

NOUTĂȚI

Trei noutăți de citit iarna asta, Oana Purice – 3

Idei de cadouri, Oana Purice – 5

Cine sunt *Învingătorii* lui Backman?, Simona Stoica – 7

COMUNITATE

#pareridelacititori, Ema Cojocaru – 10

Grafic îți ilustrează visele (2), Matei Sâmișăian – 17

Interviu cu ilustratorul Andrei Puică, Ema Cojocaru – 20

Interviu cu Daniel Horia, Ema Cojocaru – 24

BOOK FUN

6 cărți true crime, 6 dileme morale, 6 crime aproape neelucidate, Matei Sâmișăian – 29

Replici din romane grafice, Matei Sâmișăian – 34

Cocktailuri à la Roald Dahl, Ema Cojocaru – 37

Balul personajelor – Sandman, Ema Cojocaru – 40

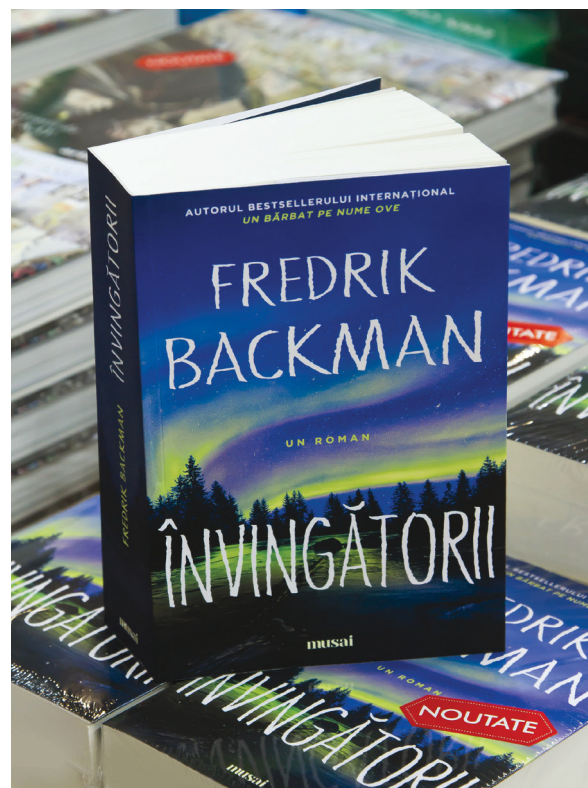
Citim în cărți, Andreea Bucur – 44

Horoscop literar, Monica Macedonski – 48

TREI NOUTĂȚI DE CITIT IARNA ASTA

Dacă vrei să închei anul cu o porție zdravănă de literatură bună, uite mai jos câteva noutăți lansate la Gaudeamus 2022 de Grupul Editorial ART.

1. Este aici. În sfârșit. Mă refer la ultimul volum al trilogiei despre Björnstad a lui **Fredrik Backman** – *Învingătorii* (traducere de Andreea Caleman). După *Scandalul* și *Noi contra voastră* o să aflăm ce s-a întâmplat cu tinerii și mai puțin tinerii din micul orașel obsedat de hochei. Cum o duce Amat? Cum o să iasă Peter din tot scandalul, în ce belele se mai bagă Maya și Benji? Sunt doar câteva întrebări care-i bântuie pe fanii Backman, scriitor super-cunoscut pentru *Un bărbat pe nume Ove*, care are o nouă ecranizare cu Tom Hanks în rolul principal (în film numit Otto).

2. Dacă vă e dor de un roman plin de intertexte și referințe pop culture, nu ratați ***Telegraph Avenue*** de **Michael Chabon** (traducere de Andra Matzal și Cosmin Postolache). Plasat în orașul Oakland din California în primii ani ai secolului XXI, ***Telegraph Avenue*** este povestea a două familii legate între ele de tot felul de fire vizibile și mai puțin vizibile, ancorate în societatea și anii pe care-i trăiesc, dar și în muzica și filmele pe care le ascultă și discută. În 2001, Michael Chabon a primit Premiul Pulitzer pentru Ficțiune. Iar dacă numele lui ți se pare cunoscut, ai dreptate. Este autorul bestsellerului ***Sindicatul polițiștilor idiș*** (traducere de Iulia Dromereschi), publicat acum câțiva ani la Editura Paladin.

3. Nimic nu-i mai bun într-o iarnă lungă și georoasă decât un roman lung și plin de căldură. Și puțină melancolie. Bine, mai multă. Dacă ai chef de un roman englezesc cinstit, ***Întoarcere la Brideshead*** de **Evelyn Waugh** (traducere de Mihnea Gafița) este o alegere foarte bună. Deși începe cu o mișcare de trupe de la finalul celui de-al Doilea Război Mondial, cartea are în centru tinerețea începută aventuros și terminată aproape brusc a lui Charles Ryder, căpitan de infanterie. Fascinația lui pentru Sebastian Flyte, un adevărat crai de curte veche, și pentru familia acestuia devine aproape un personaj de sine stătător și nici măcar dramatismul războiului nu o va putea diminua. Chiar dacă multe iluzii goale și dezamăgiri o vor fi însoțit.

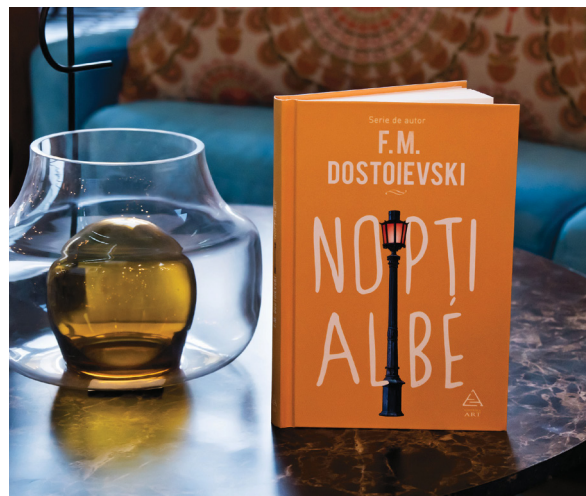
Oana Purice, Book Industry

IDEI DE CADOURI

Dacă aveți o listă lungă de cadouri de cumpărat dar nu știți ce să-i luați verișoarei de-a doua care vine în vizită, prietenului celui nou al surorii pe care-l cunoașteți pentru prima dată la masa de Crăciun sau nu mai vreți să greșiți iar măsura bluzei pentru iubită (probabil ultima privire „vrei să zici că m-am îngrășat“ v-a fost de-ajuns), o carte bună salvează mereu situația. Mai jos sunt câteva recomandări de cadouri cu care mergeți la sigur.

Scriitori clasici

Nu puteți rata cu **Dostoievski**. La fel cum nu puteți rata cu povestea unui visător și-a dorinței mereu neîmplinite a unei fericiri totale. Așa că micul roman *Nopti albe* (traducere

Nicolae Gane) poate fi cadoul ideal pentru orice prieten, cunoscut sau membru (îndepărat) al familiei. Dacă le mai și „scăpați“ informația că a fost ecranizat de Luchino Visconti în 1957, cu siguranță veți obține un capital de imagine considerabil. Iar dacă știți că destinatarul sau destinatarul este un pasionat al prozei

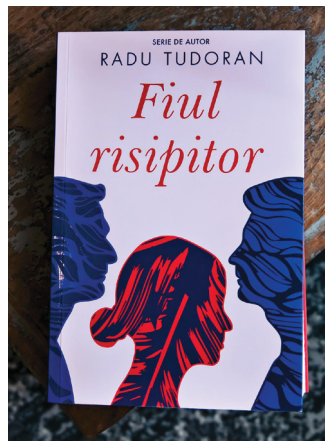
lui Dostoievski, cu atât mai bine. Pentru completarea colecției seria de autor de la Editura Art vă stă la dispoziție.

Tot la capitoul clasici, puteți găsi la Editura Art volumul de povestiri al lui Tennessee Williams, *Ase-*

mănarea dintre o cutie de vioară și un sicriu (traducere de Ioana Tudor). Nu vă lăsați înșelați de titlu. Macabru este doar jucat. Importante sunt capacitatea de a mânui emoții și gânduri, de a îmbrăca senzualitatea în cuvinte, dar și măiestria stilistică și umorul cu care sunt impregnate cele nouă povestiri. Pentru cititorii de cursă lungă ai lui Tennessee Williams sau pentru cei care vor să descopere mai mult din opera scriitorului american, seria de autor cuprinde și alte volume pasionante.

Scriitori români

Radu Tudoran, un clasic al literaturii române, poate fi alegerea potrivită pentru cei care vor să (re)descopere ficțiunea construită pe suspans și dramă erotică. *Fiul risipitor*, cel mai recent volum publicat în seria de autor, este romanul unei iubiri mistuitoare. Eva este femeia iubită și părăsită, la care protagonistul

se întoarce în repetate rânduri, de fiecare dată apropiind și mai tare dragostea intensă de la început de repulsia în care se va transforma la final.

Oana Purice

În seria de autor F.M. Dostoievski:

Adolescentul

Umiliți și obidiți

Idiotul

Frații Karamazov

Dublul

CINE SUNT ÎNVINGĂTORII LUI BACKMAN?

Fredrik Backman nu încearcă să îmblânzească adevărul sau să ascundă partea mai puțin frumoasă a vieții. Nu își cruță personajele, pe care le pune adesea în situații-limită, riscante și primejdioase, testându-le tăria de a se sacrifica pentru cei dragi și plantând acea sămânță a îndoielii care poate distruge un oraș sau poate pune capăt unei vieți. Prin urmare, amărăciunea și durerea, obsesia și nesăbuința, naivitatea și răzbunarea se înfruntă cu o ardore imposibil de redat în cuvinte, pregătind încheierea trilogiei *Scandalul*.

Björnstad și-a lăsat pentru totdeauna amprenta asupra cititorilor, însă dacă vrei să înțelegi cu adevărat acest loc, cum se leagă toți și toate, trebuie să privești cu atenție imaginea de ansamblu: să observi patinoarul și fabrica, să înțelegi mentalitatea jucătorilor de hochei și a politicienilor, să studiezi pozițiile în clasament și să accepți veșnica problemă a banilor și a sponsorizărilor, să prinzi gustul sportului și

să fii la curent cu economia, inclusiv cu problema locurilor de muncă, dar, mai presus de toate, să distingi acele fire care îi unesc pe toți prietenii din copilărie, coechipierii, vecinii și

colegii implicați în această poveste impresionantă despre loialitate, familie, iubire și sacrificiu.

Au trecut doi ani și jumătate de la „incident“, însă cei care nu se feresc să rostească adevărul folosesc cuvinte clare pentru a-și aminti ce s-a întâmplat: Maya, fiica directorului tehnic al Clubului de Hochei Björnstad, a fost violată la o petrecere de Kevin Erdahl, cel mai bun jucător din câți au fost până atunci. Orașul a fost divizat, iar scandalul s-a întetit într-o asemenea măsură, încât toți locuitorii au simțit nevoia să-și spună părerea sau să-și arate fâțiș susținerea pentru Maya sau Kevin, neîncrederea ori ura.

Dacă am fi cititori optimiști, am alege să credem că timpul estompează o parte din amintiri, având chiar puterea de a vindeca inimile frânte, însă situația nici că ar putea fi mai diferită: hai să nu uităm că atât personajele, cât și cititorii se află la mâna lui Fredrik Backman, autorul care ne reamintește că *Visurile naive sunt ultima linie de apărare a iubirii*. Încă din primele pagini din *Învingătorii*, mi-a fost confirmată cea mai mare temere, așa că mi-am șters cu îndârjire lacrimile și m-am întors înfricoșată în Björnstad. **La o înmormântare.**

*În așezările aflate aproape de
sălbăticie, oamenii sunt legați unii
de alții cu fire invizibile, dar și prinși
cu cârlige ascuțite, așa că, dacă unul
se întoarce prea brusc, nu întotdeauna
trage doar pătura de pe altul. Uneori
ne smulge inima din piept tuturor.*

Cum poate un sport să nască atât de multe invidii și să distrugă atât de multe vieți? Cum poate inima unui oraș să bată în ritmul pucurilor lovite de crose? Sunt întrebări care vor rămâne fără răspuns, întrebări la care Maya și Benji nici măcar nu mai vor să se gândească. Au părăsit de multă vreme Björnstadul, însă moartea îi cheamă înapoi în locul care le-a marcat existența.

În timp ce Maya s-a străduit să-și schimbe complet viața și să se piardă pe străzile unui oraș mai mare pentru a-și urma visul, conștientă totodată de toate acele sentimente întunecate încătușate în adâncul ei, care ar putea oricând să iasă la suprafață și să preia controlul, Benji își înecă amarul în alcool și pare că trăiește de pe o zi pe alta, pierdut și abătut, o umbră a băiatului care ne-a câștigat cu atâta ușurință inimile și admirația în *Scandalul* și *Noi contra voastră*. Ambii au suferit în moduri diferite, sacrificeți pentru „binele“ Björnstadului, însă iată-i acum aici, triști și înlăcrimați, urmând să fie prinși într-un nou conflict între orașe, familii și echipe.

Adevărul este că suferi pentru aceste persoane care-și varsă sângele pe zăpadă și-și dau sufletul pe gheață, care-și încheștează degetele pe o crosă sau pe trăgaciul unei arme, la o răsuflare distanță să moară pentru un ideal, un vis sau o persoană iubită. *Învingătorii* te cutremură până-n măduva oaselor, fiindcă ai impresia că orice urmă de bucurie a fost înlăturată din sufletele locuitorilor din Björnstad. Totul e nesigur și fragil, ca un fulg plâpând de nea biciuit de un vânt năprasnic, spulberat înainte să atingă pământul înghețat.

*Poveștile despre băieți și tații lor sunt
aceleași în toate timpurile, peste tot.
Ne iubim, ne urâm, ne e dor unuia de
celălalt, ne reprimăm unul pe altul,
dar nu putem trăi fără să ne
influențăm reciproc.*

Citești fiecare capitol cu un ghimpe în inimă, te temi pentru soarta celor care par să se fi născut sub steaua neșansei și-ți dorești cu disperare să afli de ce Amat, acest băiat muncitor, blând și deosebit de talentat, nu mai vrea să iasă din cameră, de ce Mira preferă să petreacă mai mult timp la serviciu și își minte soțul, de ce Peter nu mărturisește ce-l macină, de ce Ana pare să-și riște cu atâta nesăbuintă viața, de ce toată lumea o iscodește pe Fatima, de ce Matteo vrea să facă rost de o armă, iar lista mai poate continua preț de câteva pagini bune, pentru că sunt atât de multe persoane implicate în acest joc periculos, cu mize nesperat de mari, încât presiunea devine aproape de nesuportat pentru cititori.

Am plâns până am rămas fără lacrimi, emoționată până și de o conversație aparent banală, desfășurată între două personaje despre care n-aș fi bănuț vreodată că vor purta o discuție amicală. Am plâns pentru părinții care nu și-au putut proteja copiii și pentru copiii care nu și-au putut proteja părinții. Am plâns când sângele a improșcat zăpada și lupta crâncenă dintre roșu și verde a marcat destinele unor tineri crescuți și educați să urască o culoare sau să

dorească răul unui alt oraș – o moștenire necruțătoare.

Și nu, contrar așteptărilor, nu sunt o plângăcioasă, dar am iubit trilogia **Scandalul** de la prima până la ultima pagină, chiar dacă mi-a frânt de nenumărate ori inima. E o poveste dureros de realistă, redată cu un talent aparte de un maestru-păpușar, care ne-a legat și pe noi de personajele ale căror vieți și alegeri ne-au amintit că realitatea este cu desăvârșire crudă și nedreaptă. Din fericire, Backman nu a stins complet flacăra speranței; încă mai pâlpâie, chiar dacă destul de plâpând.

*Ar trebui să existe mai multe cuvinte
pentru „acasă” – unul pentru ceea ce
te poate susține în cele mai întunecate
clipe ale vieții și unul pentru ceea ce
te poate lega de un loc sau de cineva.
Uneori rămânem în orașe și în căsnicii
doar pentru că altfel n-am avea o istorie
personală. Pentru că avem prea multe
în comun. Pentru că ni se pare că nimeni
altcineva nu ne-ar putea înțelege.*

La finalul romanului, aproape că nu-ți dai seama cine sunt, de fapt, **Învingătorii**. Știi doar un singur lucru, și anume că noi, cititorii, suntem învinși de emoții și de lacrimi. Oricât vom încerca să negăm adevărul, o parte din noi va rămâne mereu în Björnstad.

POC! POC! POC!

Simona Stoica, Pălărisme.ro

#PARERIDELACITITORI

Recomandări de cărți de la cititorii de pe Instagram

@here.is.herm

Lev Tolstoi, *Război și pace*

„Pentru totdeauna? se miră prințul Andrei. Nimic nu-i pentru totdeauna.“

14 zile de Război și de pace. Atâtea zile mi-a luat să citesc primul volum.

Sincer, mi-a plăcut... Dar m-a și pierdut la un moment dat. Și nu din cauza numărului mare de pagini, ci din cauza unui personaj pe care l-am îndrăgit mult la început și care, mai apoi, m-a dezamăgit profund. Însă am încercat să-i înțeleg naivitatea.

Personajul meu preferat a rămas Prințul Andrei, pe care l-am admirat mult.

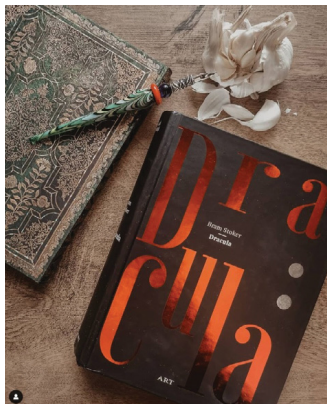
Dacă atunci când am ajuns la jumătatea cărții mi-am zis că pe volumul 2 o să-l citesc cu siguranță luna viitoare... Azi noapte când am finalizat volumul 1, mi-a fost imposibil să nu-l încep deja pe cel de-al doilea.

@hi.s0ciety

Bram Stoker, *Dracula*

Dacă sunteți familiarizați cu contul meu, probabil vă este cunoscut deja că ador cărțile cu ilustrații, hârtie fină la atingere și coperti cartonate. Am participat cu drag la provocarea fetelor de la @redescoperaunclasic și am savurat ediția premium a cărții *Dracula* de la editura Art, deși nu e tocmai genul meu preferat de lectură.

☁ Cu toate că este scrisă în 1897, plot-ul cărții nu mi s-a părut deloc depășit, Bram Stoker îmbinând numeroase voci narative pentru a contura o altă imagine a lui Vlad Dracul, domnitorul feroce al Țării Românești.

Fiind deja un fenomen literar, este de prisos să comentez acțiunea romanului, însă punctez doar ce mi-a plăcut tare mult: în primul rând, personajul Mina Murray, logodnica lui Jona-

than Harker, avocatul desemnat să se ocupe de proprietatea Contelui din Anglia, pentru perseverență, mintea ascuțită și curaj. Stoker a construit personaje feminine puternice și pline de candoare.

☁ Mi-a fost pe plac și medicul John Seward și mentorul său, Van Helsing, pentru devotamentul cu care și-au asumat rolul din poveste. De asemenea, m-a surprins prietenia puternică legată între cele șase personaje aliate împotriva Răului (contele Dracula), care ajung să fie aproape ca o familie.

Pentru mine, un plus l-a reprezentat tehnica scrierii tip jurnal sau inserarea articolelor din ziar și presărarea miturilor despre vampiri (nu au reflexie în oglinzi, obiectele sfințite și usturoiul îi țin la distanță) împletite armonios cu firul narativ. Nu știu de ce mi-a luat atât până am ajuns să citesc *Dracula*, însă cu siguranță este o lectură cu care merită să alungi rutina.

Diana, @what.diana.reads Fredrik Backman, *Oameni anxioși*

Ați avut vreodată parte de „love at first sight”? Încă nu pot să mă pronunț cu subiect și predicat ce am „pățit”, dar stilul lui Backman m-a cucerit de la primele pagini.

E autorul pe care o să-l duc și acasă la părinți să-l prezint mamei. Să îi spun că e prima dată când ne întâlnim, dar că m-a cucerit iremediabil... Actualul din descrierile personajelor lui este de necontestat.

Mamă, fă-mi ce vrei, dar nu-mi lua *Oamenii anxioși* din mână!

@soapedecarte Ayòbámi Adébáyò, *Rămâi cu mine*

- „Rămâi cu mine” a fost o experiență atât de intensă! Am citit-o dintr-o suflare și m-a purtat prin atâtea emoții, încât, după ce am închis cartea, mi-a luat ceva să mă adun la loc.

- Îi urmărim pe Yejide și Akin, în Nigeria anilor '80 și drumul sinuos, dramatic și dureros pe care îl străbat în încercarea de a-și forma o familie. Ayobami Adebayo testează limitele

relației celor doi cu o forță neașteptată, brutală și aparent neiertătoare.

- Nu aș vrea să dezvălui resorturile din spatele acestei povești, căci aș știrbi emoția cititorului care o parcurge pentru prima dată, însă pot spune că proza, deși simplistă în execuție, reușește să transmită un volum impresionant de trăiri.

- Recomand lectura, cu mențiunea că atinge subiecte sensibile.

Lavinia, @cartoteka.ro

Mary Roach, *Viața secretă a cadavrelor*

Aceasta nu este o carte care poate fi citită de oricine. Nu o recomand celor care au suferit

recent o pierdere. Așa cum cei care lucrează cu cadavre au nevoie de o abordare bazată pe detașare, tot așa recomand să fie citită.

Recunosc că de multe ori mi-a luat-o mintea aiurea și mi s-a strâns

stomacul, dar partea informativă a reușit să preia mereu controlul. Cartea este un mix de elemente care descriu fenomenele fizice pe care corpul le suferă după deces, rolul important pe care îl joacă acesta pentru medicină, dar și pentru siguranța noastră de zi cu zi.

Este destul de greu să ne gândim la această etapă a vieții, cu toate că este una de o importanță colosală. Este mult mai ușor să evităm subiectul chiar la nivel personal. Poate dacă nu aducem moartea în discuție ne va ocoli, cine știe. Însă unii se gândesc intens la acest aspect din timp. De aceea avem parte de donatori de organe, de aceea doctorii își pot perfecționa cunoștințele și procedurile, de aceea tu porți cu încredere o centură de siguranță.

Așa-i că nu te-ai gândit la asta? Ca tu să ai o susținere cât mai bună în scaunul mașinii, un cadavru a fost izbit din toate părțile în simulări de accidente. Gândul că un corp neînsuflețit nu mai este de folos nimănui cam pălește în cazul acesta.

Nu întotdeauna a existat un consimțământ la mijloc însă. Au fost vremuri când descoperirile medicale erau puține și râvnite de medici. În acele perioade existau furturi de corpuri sau chiar crime pentru a ajunge la acestă „marfă”. Medicii erau atât de disperați încât cumpărau un picior cu 37,5 cenți pe la anul 1831. Dacă în secolul XVII anatomistul W. Harvey a fost nevoit să aducă pe masa de disecție membrii familiei sale, astăzi lucrurile stau cu totul altfel. Ai nevoie de un acord semnat și se oferă mult mai mult respect celor lăsați în slujba științei.

Acestea sunt doar câteva amănunte pe care le abordează cartea. Mi s-a părut documentată și scrisă pe înțelesul tuturor. Cumva reușește să aibă și umor, astfel detensionează situația în care te pune pe tine, ca cititor, și relaxează atmosfera. Ar fi macabru să spun că mi-a plăcut?

Rucsi, @rucsandra.tudoran

Simon Winchester, Profesorul și nebunul

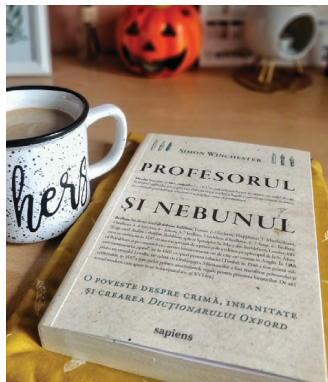
Profesorul și nebunul (colecția @cartilesapiens) este o poveste impresionantă despre crearea Dictionarului Oxford.

Este atât de greu de imaginat munca de care a fost nevoie pentru crearea lui, mai ales în această epocă digitalizată, în care orice cuvânt este la un click distanță. Atunci era la sute de pagini necitite distanță.

Nebunia de care a avut parte geniul lui Minor, cred eu, a fost una necesară. Și crima de la începutul poveștii la fel. Fără acest lucru minor pentru unii, major pentru alții, lucrurile nu s-ar fi împletit așa.

Recomand cu mare mare drag cartea. 5 stelute din 5 pe Goodreads ✨

P.S. Este și ecranizată. Aș vrea să o văd astăzi.

@cartile_mele28

Harlan Coben, Băiatul din pădure

De fiecare dată când vreau să mă apuc de-o carte de-a lui Harlan Coben, încep prin a mă întreba de ce îmi place așa mult acest autor, ce îl face atât de special și cum reușește, repetând de zeci de ori același tipar,

să mă facă să-mi doresc să-i citesc absolut toate romanele. Am stat puțin pe gânduri și, analizându-i textele lecturate în anii trecuți, am ajuns la o concluzie cât se poate de logică.

În primul rând, autorul american creează o lume ficțională angrenată în real, dă naștere unei societăți moderne, cu familii cu probleme, adolescenți ce se confruntă cu cruda maturizare și avocați care cunosc foarte bine drepturile cetățenilor și care, pentru a păși tot mai sus pe treptele faimei, sunt în stare să se implice în orice fel de caz juridic, de la furturi mărunte până la crime în care vinovatul pare să fie deja recunoscut de întregul oraș.

În al doilea rând, odată ce avem locul, personajele și întâmplările incipiente bine stabilite, apare și fatidica ruptură.

Însă, spre deosebire de alți scriitori de gen care mizează totul pe omor, specialitatea lui Coben

este dispariția. Cineva se face pierdut într-un context favorabil al vieții sale sau, dimpotrivă, într-un moment de răscruce, fiind abuzat psihic sau chiar violentat. De asemenea, există și situația când cineva dispărut sau mort cu mulți ani în urmă dă semne, într-o clipă vulnerabilă pentru protagonist, că e pe cale să reapară (chiar din propriul mormânt) teafăr și nevătămat.

Cătălina, @biblioteca.ursului N.K. Jemisin, *Al cincilea anotimp*

Ăsta a fost romanul de care nu știam că am nevoie! Dar m-a uns pe suflet. 😊

Greu de integrat într-un singur gen literar, „Al cincilea anotimp” este catalogat drept Adult Fantasy, deși intră cu ușurință în sfera

SF-ului, ba chiar cochetează cu distopia și ficțiunea apocaliptică. 😬

Totul începe pe un continent violent, imprevizibil și furios. Aici se și termină, odată pentru totdeauna. Neclintirea. Un nume ironic din cale-afară, căci cataclismele distrug și-apoi re-clădesc civilizații, fiecare fiind un Anotimp – avem anexă la finalul cărții cu istoria Neclintirii.

Magia și știința s-au unit în casta orogenilor: persoane ce pot controla evenimentele seismice.

🤖 Doar că oamenii se tem de ei și îi urăsc cu pasiune – așadar sunt vânați, uciși, proscriși...

„Al cincilea anotimp” nu menajează pe nimeni și nimic: nici pe cititori, nici pe propriile personaje. E o carte dură, brutală așa zice (în unele momente), dar extrem de bine construită și foarte, foarte palpitantă.

Ce mi-a plăcut:

- totul?! 😬
- personajele sunt REALE. Nu e nimeni atotputernic, exagerat de bun sau de frumos. Toate au defecte și calități umane, ușor de imaginat și de empatizat.
- acțiunea este amplă, dinamică și chiar se întâmplă lucruri. Prologul este tot ce aveți nevoie pentru a vă convinge.
- lumea construită e palpabilă, simți mirosul de cenușă și zgâlțâielile pământului.
- avem 3 perspective, iar una din ele este la persoana a 2a!

Notă: 5 ✨/5 fără doar și poate!!!

Dacă sunteți în căutarea unui Fantasy bun și matur, opriți-vă! L-ați găsit. ăsta e!

Ioana, @ciobanuldeazi Bill Willingham, *Basme. Eroii în exil*

Ce obții dacă basmelor din copilărie le presari grăunțe de umor, sex și violență? O lectură a naibii de savuroasă! 😊 Bill Willingham adună laolaltă unele dintre cele mai cunoscute și iubite personaje, le maturizează, le reîmprospătează și le reinventează, rezultând o poveste

delicioasă pentru publicul matur 🧐

„Eroi în exil“ este primul volum al seriei de benzi desenate intitulată *Basmă*. Cartea este un mystery detectivist ce încearcă să afle ce s-a întâmplat cu sora

Albei-Ca-Zăpada, Roșie-Ca-Trandafirul, al cărei apartament a fost găsit răvășit și plin de sângele ei 🐾 În fruntea anchetei îl avem pe Lup, care împrumută taiorul clasicilor detectivi și încearcă să rezolve sângerosul caz 🐾

@detlinde.cris

Brian K. Vaughan, seria *Saga*

Deși există 10 volume grafice, în limba română sunt traduse la @editura.art.grafic doar primele 2 volume, fiecare volum conținând 6 numere din benzile desenate.

Autorul a anunțat o mică pauză, însă din ianuarie 2023 apar următoarele 6 numere. Intenția sa este să mai lanseze încă 48 de numere (deci vreo 8 romane grafice).

Țin să menționez că am citit cele 10 volume grafice, iar la ultimele 2 am plâns. Am avut sentimente mixte, deoarece mi-a fost greu să accept că personajul preferat a murit.

Cu toate astea, seria este construită inteligent, extra amuzantă și meta ironică! Ironia, Doamne, ironia e genială. ❤️ 🧐 Iar dragostea și sinceritatea care există între personajele principale m-au făcut să visez cu ochii deschiși. 🥰

! Atenție, seria conține subiecte extrem de controversate și deranjante și o tonă de scene smut, foarte grafice... 🚫

Ema Cojocar

GRAFIC ÎȚI ILUSTREAZĂ VISELE (2)

Fanii imprintului Grafic continuă să ne trimită visele lor ciudate, iar o parte dintre ele sunt ilustrate sub formă de bandă desenată de artistul Mircea Pop. Proiectul a fost lansat în 2020 la inițiativa traducătorului **Matei Sâmihăian**, în urma unui articol din *The Guardian* care investiga dublarea viselor bizare în timpul pandemiei. S-a legat bine și apariția volumului 2 din seria *Sandman* de Neil Gaiman – între timp a apărut *Sandman #3. Țara Visului*, iar noi așteptăm cele mai neliniștitoare vise ale voastre pentru a le da o formă vizibilă prin intermediul talentatului Mircea Pop.

Matei Sâmihăian

„Din spatele meu se aude un sunet ciudat, când mă întorc acolo era un lup alb care zgâria ușa de sticlă a magazinului.“

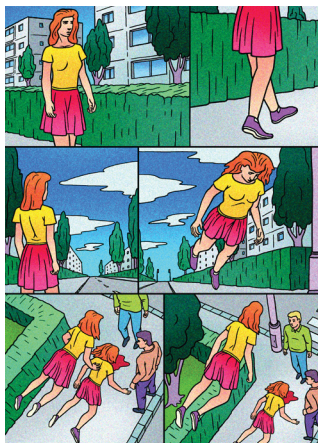
„Mă ridic și mă duc înspre fereastră, și deși avea gratii prin care nu puteam trece, conștient, mă fac din ce în ce mai mare și trec prin ele.“

„Cad în gol de pe o clădire, mă apropiu vertiginos de asfalt, mă apucă panica. Chiar în ultima secundă încep să plutesc.“

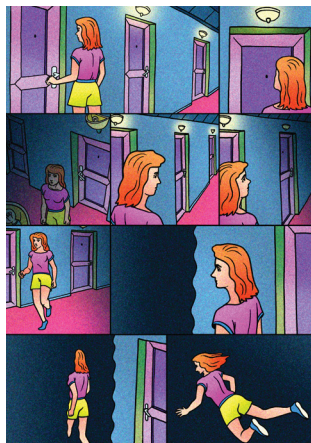
„Barca se clatină dintr-o parte-n alta, de-ți e frică că vei cădea în apa plină de caimani care profită de orice ocazie să prindă prada care cade în apă, fie că e mică sau mare.“

„O fată merge pe stradă. O stradă pe care o cunoaște de 15 ani, aceiași pași pe același asfalt peticit iar și iar. Blocuri în stânga și blocuri în dreapta, neschimbate de când își poate aminti.“

„Deodată totul se schimbă, acum eram într-un tren, un tren care călătorea printre stele, fata de mai devreme stătea lângă mine.“

„Nu recunoșteam locul, dar mi se părea firesc, de parcă aș fi obișnuit să mă trezesc în fiecare zi în locuri total necunoscute.“

„Eram învăluiți în întuneric. Liniștea domnea în jurul nostru și ochii nu mi se mai obișnuiau cu negura.“

INTERVIU CU ILUSTRATORUL ANDREI PUICĂ:

„Violanzo și celelalte spectre m-au făcut să mă simt gol pe dinăuntru”

La Editura Grafic a apărut în 2022 banda desenată *Păsări Aprinse*, a cărei copertă atrage imediat atenția prin nuanțele de roz prăfuit & albastru ceruleum și personajele înaripate fabuloase. Nu prea știi la ce să te aștepti când deschizi cartea și începi să citești. Povestea pare simplă la o primă lectură, dar se dovedește plină de simbolistică și indicii presărate de-a lungul paginilor, pe care e posibil să le treci cu vederea. Am dorit să aflăm mai multe despre acest volum & autorul său și i-am luat un scurt interviu ilustratorului **Andrei Puică**, care s-a dovedit nu doar modest, ci și foarte generos, pentru că ne-a dezvăluit o parte din înțelesurile poveștii sale.

Pentru cititorii care n-au auzit de tine, cine ești, Andrei Puică?

Andrei Puică: Sunt un ilustrator din Timișoara și Arad, care încă de când era mic copil a fost pasionat de benzi desenate. Mereu aveam câte

Andrei Puică a oferit fanilor săi autografe ilustrate la târgul de carte Gaudeamus 2022.

o bandă desenată în lucru, dar rar se întâmpla să duc vreuna până la capăt.

Care este povestea benzii tale desenate? Din interior aflăm că a fost inspirată de piesa „Păsări Aprinse” a formației Implant pentru Refuz, care te-a sprijinit și pentru strângerea de fonduri.

Andrei Puică: Cei din Implant pentru Refuz îmi doreau un videoclip animat pentru piesa lor „Păsări Aprinse” și m-au întrebat dacă aș putea să îi ajut. Eu le-am propus o bandă desenată inspirată după piesa lor, pe care să o poată transforma ulterior într-o animație. Au acceptat, iar în anul 2015, IPR împreună cu alți prieteni au organizat un concert cu scopul de a sprijini această bandă desenată, în cadrul evenimentului cultural Typopassage Timișoara.

Păsări Aprinse a fost realizată între anii 2015-2019. Procesul de lucru a durat mai mult

decât anticipasem, timp în care trăiam mereu cu sentimentul că nu lucram suficient de mult. A fost o perioadă încărcată, căci pe atunci încă mai făceam parte din Kape Illustration, împreună cu Evelyne Krall. Lucram cu ea la diverse alte proiecte de ilustrație, iar când găseam o fereastră, mă întorceam la *Păsări Aprinse*, unde m-a ajutat și ea cu coloratul unora dintre pagini.

Lucrând la această bandă desenată, m-am lăsat purtat atât de piesa „Păsări Aprinse”, cât și de restul discografiei formației Implant pentru Refuz. Pentru povestea benzii desenate nu m-am ghidat neapărat după versurile piesei, dar am extras câteva elemente în jurul cărora am construit: „păsări aprinse”, „spectre pierdute în oceane de ură”. De asemenea, trecerea de la o acțiune la alta este făcută în funcție de melodie. Scenele cu spectrele și Cel-Fără-de-Cușcă apar acolo unde ritmul piesei este alert, iar scenele cu pasărea captivă se suprapun peste refrenul piesei: „Nu pot, nu știu să stau stins și legat / Nu caut, nu vreau să fiu prins și negat / Nu văd, nu rabd să tac și s-ascult / Și sper să simt să comunic mai mult” (versuri din piesa „Păsări Aprinse” de Implant pentru Refuz).

Cum ai ales paleta cromatică?

Andrei Puică: Sunt culorile pe care le folosesc în toate lucrările mele. Le-am descoperit și mi le-am însușit pictând de mână la diverse alte lucrări de-a lungul anilor. Îmi plac culorile șterse și nuanțele fine. Evit pe cât posibil culorile

stridente și pe cele calde. Încă nu reușesc să accept culori precum galben și portocaliu în paleta mea de culori. Mi s-au părut mereu culori pretențioase, care trebuie folosite cu mare atenție.

Ne poți vorbi un pic despre conceptul din spațele acestei benzi desenate?

Andrei Puică: Reprezintă povestea unui individ care încearcă să-și înțeleagă și să-și stăpânească lumea interioară, Corola Varicellius. Drumul protagonistului spre autocunoaștere se dovedește a fi unul lung și primejdios. Însă în album este prezentat doar un rezumat cu câteva momente cheie din parcursul acestuia:

- un moment din copilăria protagonistului, când se simțea în siguranță jucându-se la adăpostul copacului său preferat;
- momentul în care a fost prins într-un final de spectre și a fost pus să aleagă între cușcă și crater;
- efectele deciziilor protagonistului. Alegând craterul, protagonistul devine bătrânul terorizat de spectre. În schimb, dacă ar fi ales cușca, s-ar fi preschimbat în Cel-Fără-de-Cușcă, care apare în viziunile bătrânului. Cele două dimensiuni se petrec simultan și se împletesc pentru a elibera pasărea de la finalul poveștii;
- eliberarea păsării și contopirea acesteia cu orașul. Reîntregirea lumii interioare a protagonistului;
- iertarea și acceptarea lui Violanzo.

Care a fost cea mai mare provocare a lucrului la Păsări Aprinse?

Andrei Puică: Timpul petrecut cu Violanzo și celelalte spectre. Nu mi-a plăcut să îi desenez și mă influențau în cele mai urâte feluri, mă făceau să mă simt gol pe dinăuntru.

Însă ceva s-a schimbat spre final, când mai aveam de pregătit doar scenele pentru prolog și epilog. Mă simțeam mult mai ușor și începusem să-l văd pe Violanzo cu alți ochi. Trecusem de la a-l blestema la a-l compătimi.

Ce mesaj ai vrut să transmiți prin povestea lui Violanzo?

Andrei Puică: Violanzo este umbra protagonistului, care a pus stăpânire pe universul interior al acestuia. Puterea și influența lui Violanzo cresc de fiecare dată când protagonistul se îndoieste de sine. Violanzo nu trebuie învins sau negat, ci acceptat ca parte integrantă a Corolei Varicellius. Dar pentru a-l înțelege mai bine pe Violanzo, aș vrea să vorbesc puțin și despre – SU-PH-ER-AR- (acea pasăre cu aripi în formă de mâini și cu o floare în loc de cap din scena de epilog) și legătura dintre cei doi.

Violanzo și -SU-PH-ER-AR- sunt diametral opuși. Violanzo reprezintă îngustimea lumii protagonistului, iar -SU-PH-ER-AR- reprezintă

La Gaudeamus, „Păsări Aprinse” a intrat pe lista celor mai bine vândute cărți pentru adulți publicate de Grupul Editorial ART.

nemărginirea și a fost creat pentru a răspunde nevoilor inconștiente ale lui Violanzo.

La prima vedere, pare că povestea pune mai mult accentul pe Violanzo, dar, dacă studiem atent detaliile, vom descoperi un anume simbol care se repetă de-a lungul întregului album într-un mod discret: coroana stilizată a unei flori cu opt petale, simbolul pentru Suferar.

Găsim simbolul la: rozeta sanctuarului, căciula copilului, cușca lui Violanzo, închisoarea păsării, una dintre cuștile care înconjoară insula bătrânului, gura craterului de la pagina 40 și, bineînțeles, pe aproape fiecare pagină, în locul în care apare numărul paginii, cu mențiunea că la pagina 8 apare un Suferar complet în locul cifrei. Deci, într-un fel, putem spune că -SU-PH-ER-AR- fusese mereu cu ochii pe Violanzo, așteptând momentul potrivit ca să

i se arate și să îl smulgă din ghearele unui destin tragic.

La ce lucrezi acum? Ai o idee nouă pentru o altă bandă desenată?

Andrei Puică: În prezent lucrez la *Suferar*, care va fi o serie de benzi desenate. Fiecare album din seria *Suferar* presupune aproximativ același volum de lucru ca pentru *Păsări Aprinse*. Asta ar însemna un nou album la fiecare trei-patru ani. Deși stilul grafic va fi, mai mult sau mai puțin, același ca în *Păsări Aprinse*, felul de a povesti va fi diferit. Spre deosebire de *Păsări Aprinse*, *Suferar* este mai direct.

Cum te-ai simțit la Gaudeamus? Ai fost mulțumit de felul în care a fost receptată cartea ta?

Andrei Puică: A fost o experiență nouă și plăcută. M-am stresat puțin, pentru că desenam încet, dar am avut norocul să fiu vizitat de oameni care mă urmăreau răbdători în timp ce le desenam dedicațiile în albume. M-am întâlnit și cu alți autori de benzi desenate din România, pe care m-am bucurat să-i revăd după mult timp. Am observat că cititorii sunt încântați de ilustrații, dar mai puțin de poveste. Îmi pare rău că nu am fost suficient de clar prin text, dar sper că am reușit să explic, măcar puțin, conceptul din spatele acestui album prin răspunsurile de mai sus.

Interviu de Ema Cojocaru, Lecturile Emei

INTERVIU CU DANIEL HORIA:

„În afara României, benzile desenate sunt privite ca orice alt mijloc de exprimare, precum literatura sau filmele”

Daniel Horia a scris și a ilustrat primul volum din *Epoca mea de aur*, o bandă desenată cu amintiri din copilăria sa în anii '80, apărută la Editura Grafic în 2021. În așteptarea celui de-al doilea volum, i-am pus o serie de întrebări autorului și am aflat câteva povești simpatice despre pasiunea pentru lectură și primele benzi desenate pe care le-a citit. Ne-a răspuns chiar și la o provocare: aceea de a-și desena cea mai mare frică.

Îți amintești cum a apărut plăcerea de a citi? Se leagă în vreun fel de benzile desenate?

Daniel Horia: Ai mei îmi citeau extrem de mult în copilărie. La început povești, iar mai târziu din literatura clasică. Toți membrii familiei îmi citeau, dar cea care mi-a insuflat pasiunea pentru cărți a fost bunica maternă, fostă bibliotecară și mare iubitoare de literatură.

Revistele românești pentru copii din anii '80 aveau aproape mereu și câteva pagini de benzi

Ilustratorul Daniel Horia lângă biblioteca de acasă, unde are o mulțime de volume de benzi desenate.

desenate, dar nu pot spune că mă omoram după ele. Probabil pentru că nu erau grozav desenate, iar subiectele alternau între povestiri istorice plicticoase, înecate în oceane de texte didactice, și scurte istorioare hazlii, care, în cea mai mare parte, erau departe de a fi hazlii. Una peste alta, treceam rapid peste paginile respective și preferam să mă uit la paginile cu ilustrații sau jocuri.

Prima bandă desenată „adevărată” pe care am văzut-o a fost un **Pif**. Tata îl ținea ferecat într-un sertar și mă lăsa să-l răsfoiesc doar supravegheat, de teamă să nu-l rup. Prima dată când l-am deschis, am rămas complet fermecat de atâta culoare și frumusețe. „Astea da, sunt benzi desenate!”, mi-am zis. Dar pe vremea respectivă nu știam să citesc și, oricum, **Pif**-ul era în franceză.

Primele benzi desenate pe care le-am citit au fost mai târziu, la începutul anilor '90, când am

primit o revistă, tot franțuzească: **Dorothée Magazine**. M-a încântat atât de tare, încât m-am pus să citesc textele, cu toate că nu înțelegeam niciun cuvânt din acea limbă ciudată.

Mi-ai spus că ai în bibliotecă foarte multe cărți grafice. Ce te atrage, ca adult, la benzile desenate?

Daniel Horia: Din întrebarea ta, îmi dau seama că consideri benzile desenate ca fiind pentru copii :) Nu e ceva nou, 99% din români cred asta.

În afara României însă, benzile desenate sunt privite ca orice alt mijloc de exprimare – precum literatura, sau filmele – și sunt citite de orice categorie de vârstă. Există benzi desenate dedicate copiilor, adolescenților și adulților, iar subiectele abordate sunt de o diversitate cvasi infinită, deci oricine poate găsi ceva pe gustul său.

Ce mă atrage la ele? O poveste bună, în primul rând (prefer ficțiunile bazate pe istorie, biografiile, dramele și thrillere) și apoi desenul.

Spune-ne trei cărți cu care ar putea începe cineva care n-a mai experimentat zona asta a cărților grafice.

Daniel Horia: Din păcate nu îți pot răspunde la întrebarea asta, pentru că deocamdată am citit extrem de puține cărți considerate de referință. Oricum, dacă cineva e dornic să înceapă cu „clasicii”, internetul e acolo ca să-l ajute, există nenumărate liste.

Întrebare de novice: care e diferența dintre toate varietățile de pe piață, cum ar fi manga, BD, roman grafic etc?

Daniel Horia: Manga este numele benzilor desenate japoneze.

Comics sunt benzile desenate americane.

Romanul grafic reprezintă o bandă desenată destul de stufoasă, în general cu un subiect serios și complex, de cele mai multe ori fiind dedicată unui public adult (exemplu: *Asterix* nu e roman grafic, *Maus* este).

Termenul de bandă desenată înglobează toate subcategoriile (comics, romane grafice, manga etc).

Provocare: Desenează cea mai mare teamă a ta.

Ai vreo poveste amuzantă legată de zona asta a benzilor desenate? Sau ai făcut vreodată ceva neobișnuit pentru a obține o carte grafică?

Daniel Horia: În anii '90 eram la liceu. Într-una din ore, am fost mutați într-o clasă în care nu mai intrasem niciodată. Ne-a atras atenția un dulap mare de lemn, cu uși de sticlă, aparent ferecate, în spatele cărora stăteau expuse mai multe cărți. Dintre toate, una ne-a sărit în ochi: era mult mai colorată, mai lucioasă și mai mare decât restul. La un moment dat, profesoara a ieșit din clasă, spunându-ne că are ceva de rezolvat, dar că se va întoarce repede. În secunda următoare, unul dintre colegi era lângă dulap. Eu deja mă resemnasem la gândul că ușile erau închise cu cheia, dar nu, spre surpriza mea s-au deschis fără probleme. Colegul a înșfăcat cartea cu copertile lucioase, a închis ușile la loc și s-a așezat în bancă. Profesoara a intrat în clasă și ora a continuat.

După ce s-a sunat de pauză și ne-am întors în clasa noastră obișnuită, colegul a scos cartea șterpelită dintre caietele și hârtiile printre care o ținuse ascunsă. Mare mi-a fost surpriza să observ că era o bandă desenată cu Tintin. În franceză. Benzile desenate străine erau o raritate în anii '90, așa că am răsfoit-o amândoi cu nerăbdare și mare bucurie. Colegul a luat-o acasă, dar l-am rugat să mi-o împrumute și mie după ce o citea el. A doua zi, mi-a adus-o și mi-a zis că pot să o păstrez dacă vreau, că el s-a uitat pe ea și nu ține neapărat să o aibă. Mare

mi-a fost uimirea și fericirea! Am citit-o pe nerăsuflăte (la vremea respectivă deja știam bine franceza) și am fost extrem de fericit să o pun printre cărțile din biblioteca mea de acasă.

O vreme după, m-am gândit serios să o returnez școlii, dar drăcușorul din mine a fost mai puternic decât orice faptă bună, așa că și în ziua de azi mai am acel Tintin.

Ne poți face o listă cu 7 titluri esențiale pentru tine?

Daniel Horia: Lista mea extreeem de subiectivă:

Seules en Berlin – Nicolas Junker

Nymphheas noir – Fred Duval, Michel Bussi

Peau d'homme – Hubert, Zanzim

Il porto proibito – Teresa Radice, Stefano Turconi

Aldobrando – Luigi Critone, Gipi

Le journal d'un ingenu – Emile Bravo

Celle qui parle – Alicia Jaraba

În octombrie, Daniel Horia a răspuns provocării noastre de a povesti o întâmplare bizară din viața lui. El ne-a spus & ilustrat o pățanie de la mijlocul anilor '80, când se afla cu părinții la Cheia. Într-o noapte a ieșit cu mama lui în curte, după o furtună urmată de un cutremur.

Amândoi au urmărit pe cerul întunecat o stea mare și strălucitoare care se mișca într-un mod cu totul neobișnuit, schimbându-și direcția. Au privit-o până când lumina misterioasă a dispărut, fără să afle vreodată ce a fost.

Interviu de Ema Cojocar

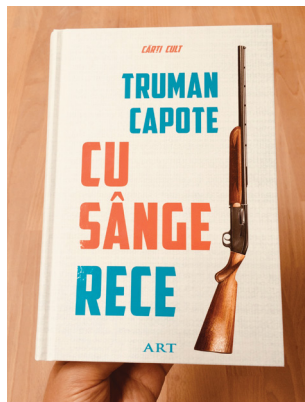

6 CĂRȚI TRUE CRIME, 6 DILEME MORALE, 6 CRIME APROAPE NEELUCIDATE

2022. Nu știu cum ești tu, dar eu când dau peste un serial sau o carte *true crime* dau *click*. Pare o atracție simplu de explicat: genul *true crime* e o combinație de fapte senzaționale și reportaj jurnalistic. Dar dacă vei citi articolul, o să-ți dai seama că-i ceva mai complicat. Și că fiecare lucrare nonficțională despre o crimă are propriile mecanisme interne. Atât în ceea ce privește motivația din spatele publicării unei astfel de cărți, cât și a felului în care autorii au intervenit în ficționalizarea poveștilor adevărate de la care au pornit.

Cu sânge rece, Truman Capote

1966. Apare romanul lui **Truman Capote**, considerat unul dintre primele exemple de literatură nonficțională. Are la bază atrocitățile comise în 1959 pe domeniul familiei Clutter din Holcomb, Kansas. Capote a devenit interesat de caz după ce a citit despre el în *The New York Times*. Pentru a cerceta crimele a fost ajutat de Harper Lee, prietena lui din copilărie.

Când s-a documentat pentru carte, Capote le-a luat interviuri celor doi criminali, Smith și Hickock, dar și apropiaților familiei Clutter. Autorul a urmărit îndeaproape procesul celor doi, iar cartea a fost finalizată abia după ce aceștia au fost executați.

Pentru că a fost un roman neconvențional la vremea lui, a devenit și un exemplu al unui nou fel de a face jurnalism. Însă criticile la adresa cărții nu au întârziat să apară, unii comentatori reproșându-i lui Capote că ar fi ficționalizat excesiv și că ar fi inventat scene și replici.

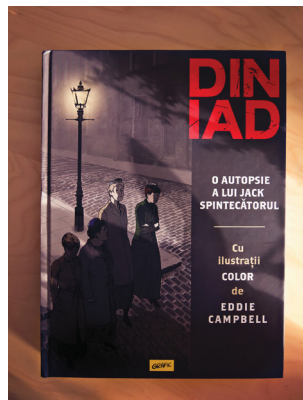
Un alt scriitor de *true crime*, Jack Olsen, a scris despre *Cu sânge rece* că „a făcut două lucruri. A făcut genul *true crime* interesant, de succes și comercial, dar asta a însemnat și începutul unui proces de erodare a lui.”

Romanul a avut parte și de trei ecranizări, prima în 1967. Actorul Philip Seymour Hoffman a primit Oscarul pentru felul în care l-a portretizat pe Truman Capote în filmul *Capote* din 2005.

Cu o istorie de peste cincizeci de ani, *Cu sânge rece* este al doilea cel mai bine vândut roman true crime al tuturor timpurilor, fiind devansat doar de *Helter Skelter* de Vincent Bugliosi (1974), despre crimele coordonate de Charles Manson.

Din iad, Alan Moore, Eddie Campbell

1888. Scris pe parcursul a aproape zece ani (1989 – 1998), romanul grafic *Din iad* îl identifică pe Jack Spintecătorul ca fiind medicul de încredere al reginei Victoria, Sir William Gull. Este doar una dintre multiplele teorii despre identitatea criminalului din Whitechapel, una care le permite autorilor să exploreze societatea victoriană, masoneria, arhitectura Londrei și felul în care aceste crime au servit drept preambul pentru ororile secolului XX.

Cei doi s-au documentat din tabloidele vremii pentru referințe vizuale și descrieri, dar și din alte cărți care tratează subiectul. **Alan Moore** i-a cerut ajutorul lui Neil Gaiman pentru documentare, rugându-l să caute la Muzeul

Britanic biografii obscure și uitate despre posibilități suspecte. De altfel, o scenă masonică din roman se petrece chiar la British Museum.

Titlul cărții, *Din iad*, este dat de începutul scrisorii presupusului criminal în serie, la care acesta a atașat și jumătate de rinichi uman, și care îi era adresată lui George Lusk. În scrisoare, autorul menționa că a mâncat cealaltă jumătate.

Din iad este o călătorie dementă și plină de simbolism în interiorul minții umane și în intimitatea unei epoci pline de inegalități, misoginism și frică. Romanul grafic a primit toate premiile importante ale industriei de benzi desenate (Eisner, Angoulême etc.), iar în 2001 a fost adaptat pentru marele ecran într-o ecranizare de slabă calitate, pe care îți sugerez să o eviți.

Dar dacă vrei să afli mai multe despre crimele lui Jack Spintecătorul, îți recomand podcast-ul *Bad Women: The Ripper Retold*, prezentat de autoarea Hallie Rubenhold, care spune istoria victimelor. Iar dacă te interesează procesul creativ și de documentare, o resursă valoroasă este volumul *The From Hell Companion* care cuprinde fotografii, scenariile lui Alan Moore și schițele lui Eddie Campbell.

Trieste, Daša Drndić

3 iulie 2006. *Trieste* este un roman despre atrocitățile celui de-al Doilea Război Mondial, dar și despre complicitatea dintre unele instituții și regimul nazist, printre care Crucea Roșie sau Biserica Catolică. Deși anumite personaje sunt ficționalizate, precum familia Tadeschi,

la bază stă o documentare minuțioasă axată pe transcrierile proceselor criminalilor de război, mărturiilor și nenumărate documente de arhivă. Narațiunea urmărește destinul Hayei Tadeschi și încercarea ei de a-și regăsi fiul răpit pe o stradă

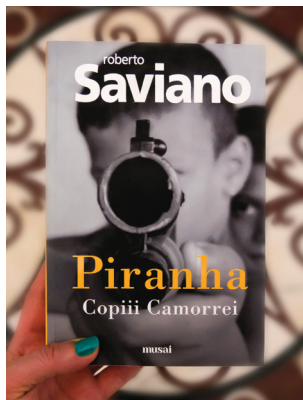
din Trieste. Femeia urmărește firul dispariției și consultă mărturiile altor copii care au crescut în orfelinatele coordonate de regimul nazist, menite să creeze o rasă ariană pură. Un astfel de exemplu este cântăreața Anni-Frid Lyngstad, membră a formației Abba.

Daša Drndić vorbește despre roman în interviul apărut în *Observator cultural*: „*Trieste* este despre al Doilea Război Mondial, dar am scris-o mai ales pentru că în noua Croație, după dezmembrarea Iugoslaviei, au existat elemente de fascism. Nu am vrut să vorbesc direct despre Croația din anii '90 – lucrurile se schimbă în bine acum, dar am sperat că cititorii vor face legătura cu acele timpuri, între ceea ce s-a întâmplat în urmă cu 70 de ani și renașterea unor elemente de fascism în Croația recentă.”

Piranha. Copiii Camorrei, Roberto Saviano

2015. Nu poți vorbi despre *true crime* fără să vorbești despre cărțile care descriu activitatea

mafiei. Astfel, romanul lui **Roberto Saviano**, documentat din articole de presă despre noile organizații mafioate conduse de adolescenți, urmărește ascensiunea lui Nicolas, un tânăr neînfricat din Napoli, care vrea să controleze traficul

de droguri și să devină un adevărat *capo*.

Plină de intrigi, alianțe periculoase, *romance* adolescentin, acțiune și întorsături de situație, ***Piranha. Copiii Camorrei*** este un *must-read* dacă vrei să înțelegi mafia contemporană și felul în care a evoluat această organizație criminală care datează încă din secolul 17. Romanul are atmosfera unui album Gang Starr din anii '90 („Take this for example, young brothers want rep/ 'Cause in the life they're living, you can't half step/ It starts with the young ones doing crimes for fun/ And if you ain't down, you'll get played out, son“) și dinamismul filmului brazilian *Orașul zeilor*.

„Băieți li se spunea, și băieți erau. Și, ca oricine care n-a început cu adevărat să trăiască, nu aveau frică de nimic, îi considerau pe cei în vârstă deja morți, îngropați, istorie. Singura armă la dispoziție era sălbăția pe care puii de om încă nu și-au pierdut-o. Animale mici care acționează din instinct. Își arată colții și mârăie – suficient pentru cine-i întâlnește să facă pe el de frică.“

Odată cu succesul cărților pe care le-a publicat, bazate pe investigații jurnalistice, Saviano a început să fie vizat de organizațiile mafioate, iar acum trăiește sub protecție armată. Editura Art pregătește încă două titluri semnate de scriitorul Italian: ***Gomorra*** (care a fost și ecranizat) și ***ZeroZeroZero***, un volum despre traficul global de cocaină.

Ei, aventuri cu extremiști, Jon Ronson

15 iunie 2000. Jurnalistul **Jon Ronson**, împreună cu entuziastul și paranoicul Alex Jones încearcă să se infiltreze în Bohemian Gove, faimosul loc de întâlnire al presupușilor lideri ai Oculte Mondiale. După ce primesc informații prețioase despre cum ar trebui să se îmbrace și ce comportament să aibă, echipa de intervenție pătrunde în locul secret al elitelor globale. Alex Jones reușește să introducă o cameră ascunsă în pădure și să filmeze momentul „luciferic“ în care o efigie umană este arsă în fața Zeului Bufniță. Filmul îl face și mai celebru pe

Jones, care în acel moment era abia la începuturile ascensiunii sale de guru al teoriilor conspirației.

Dar odată cu faima și cu nonșalanța jumătăților de adevăr sau ale lucrurilor complet false pe care le promovează

pe platforma și în emisiunile pe care le modelează, vine și responsabilitatea. Astfel, derulăm caseta până în decembrie 2012, când Jones începe să susțină că atentatul armat de la Sandy Hook, unde au fost uciși douăzeci de copii și șase adulți, a fost o înscenare guvernamentală menită să-i deposeze pe patrioții americani de armele de foc. Mai mult, Jones îi încuraja prin emisiunile sale pe ascultători să meargă să investigheze singuri speța și să discute cu părinții victimelor. Bineînțeles, urmăritorii lui Jones, alimentați de teoriile bizare cu actori de criză și simulări, ajung să-i persecute pe părinții copiilor uciși.

Zece ani mai târziu, vedem urmările acestei campanii purtate de Jones: pierde procesul din august din Texas și e obligat să le plătească victimelor despăgubiri de aproape 50 milioane dolari; câteva luni mai târziu, un alt proces de defăimare, de data asta în statul Connecticut. Verdictul – Jones este obligat să le plătească victimelor suma de 473 milioane de dolari, iar în total, comentatorul va trebui să plătească suma de 1,44 miliarde.

Îți recomand și podcast-ul în care Jon Ronson discută soarta și evoluția lui Alex Jones, publicat de *Intelligence Squared*. Iar un podcast care-i este dedicat în totalitate texanului Jones este *Knowledge Fight*.

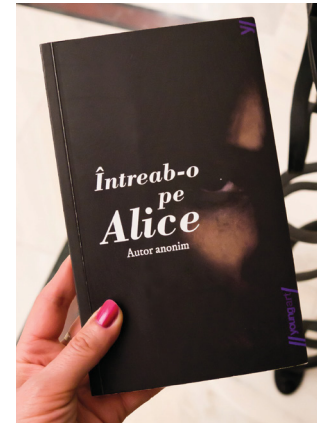
Întreab-o pe Alice, autor anonim

1971. Și o poveste anonimă despre care nu e clar dacă a făcut mai mult bine sau mai mult

rău. Însă editorii s-au gândit că ar fi o idee bună să citeze în titlu piesa *White rabbit* de la Jefferson Airplane. Cartea asta e interesantă pentru că relatează o crimă, o sinucidere provocată de dependența de droguri, ca fiind autentică printr-o impostură. Nu știm sigur cât a descurajat consumul de droguri, cert e că a venit mânășă propagandei din războiul împotriva drogurilor, „War on drugs“. Am mai auzit expresii de tipul „War on terror“ de-a lungul timpului și coincidența pare a fi că au fost bazate pe falsuri și prejudecăți.

Deși e prezentată ca fiind un jurnal anonim, iar numele protagonistei nu apare în carte, știm că *Întreab-o pe Alice* a fost scrisă de doamna **Beatrice Sparks**. O scriitoare mai degrabă conservatoare, care și-a început cariera publicând cărți motivaționale. Mai știm și că o mare parte a cărții este rodul imaginației autoarei și include toate clișeele panicii satanice și a presupuselor conexiuni dintre ritualurile oculte și consumul de droguri.

Întreab-o pe Alice rămâne o carte ambiguă, care de-a lungul timpului a fost interzisă în școli, în ciuda mesajului pe care autoarea și-a propus să-l transmită.

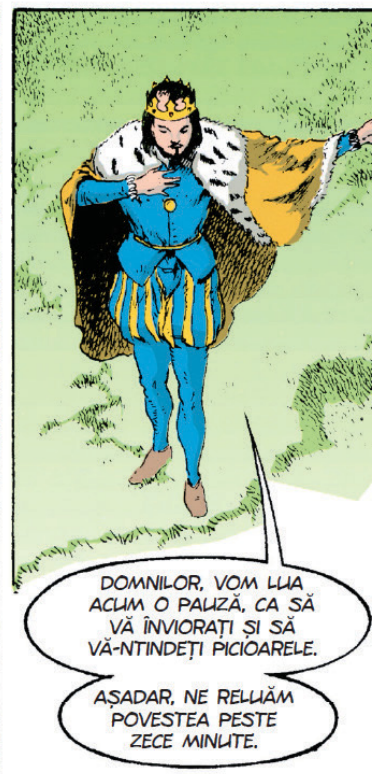

Matei Sâmihiian

REPLICI DIN ROMANE GRAFICE

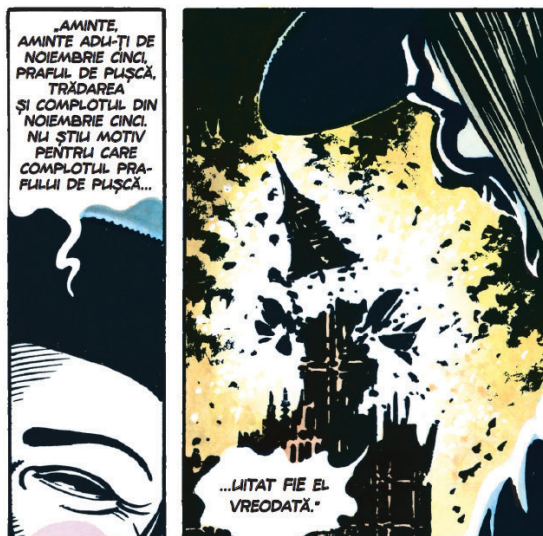
Sandman #3. Țara Visului, Neil Gaiman

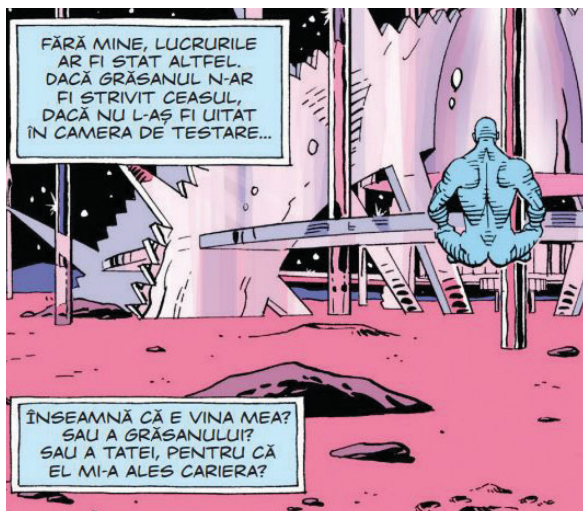
Sandman #3. Țara Visului, Neil Gaiman

Sandman #2. Casa păpușii, Neil Gaiman

V de la Vendetta, Alan Moore, David Lloyd

Watchmen, Alan Moore, Dave Gibbons

Wonder Woman. Terra Unu. Volumul 1, Grant Morrison

Selecție de Matei Sâmișăian

COCKTAILURI À LA ROALD DAHL

Roald Dahl ducea o viață riguros organizată, iar dintre tabieturile sale făcea parte și ginul tonic cu care-și începea întotdeauna masa de prânz. Pentru copiii lui prepara băuturi viu colorate în roz, albastru sau verde – fără alcool, desigur –, pe care le numea „poțiuni vrăjito-rești“.

În septembrie 2016, la împlinirea unui secol de la nașterea lui Roald Dahl, mai multe baruri din Marea Britanie s-au alăturat celebrării acestui autor îndrăgit de atâtea generații de cititori, prin inventarea unor cocktailuri inspirate de cărțile sale pentru copii. Vă lăsăm mai jos câteva rețete cu care vă puteți surprinde invitații la cina de Revelion, cu atât mai mult dacă sunt fani ai romanelor lui Roald Dahl!

Marele Uriaș Verde

Într-un shaker se amestecă 20 ml sirop de zahăr, 8 frunze de tarhon și 4 păstăi de mazăre dulce, varietatea Sugar Snap. Se adaugă 55 ml

gin, 15 ml vermut sec, 20 ml zeamă de lămâie și cuburi de gheață. Se amestecă bine și se strecoară lichidul într-un pahar plin cu gheață zdrobită. Se decorează cu două păstăi de mazăre dulce.

James și piersica uriașă

30 ml whisky, 15 ml vermut dulce, 15 ml snaps (rachiu) de piersici și 150 ml ceai se amestecă într-un shaker împreună cu câteva cuburi de gheață. Se strecoară lichidul într-un pahar de whisky în care ați pus în prealabil cuburi de gheață.

Cidrul fermierului Bean

Este un cocktail inspirat de *Domnul Fox, vulpoi fantastic* și se prepară în felul următor: într-un pahar de șampanie se pune un cub de zahăr brun, câteva picături de sirop concentrat de portocală amară și 15 ml rom. Se completează cu cidru și se ornează cu o felie de portocală confiată.

Willy Wonka – Choco'mallow Martini

Într-un shaker se pun 25 ml vodcă cu aromă de bezea, 25 ml lichior de ciocolată, 125 ml lapte cu cacao și cuburi de gheață. Se amestecă viguros, apoi se strecoară lichidul într-un pahar de martini. Se decorează cu frișcă la tub, granule

cu efect efervescent (popping candy) sau drajeuri colorate. (Nu ar fi cazul să menționez că e un cocktail inspirat de *Charlie și Fabrica de ciocolată*, așa e?)

Matilda – Bule de miere

Inspirat de minunata Miss Honey, acest cocktail se prepară astfel: într-un shaker se amestecă până la dizolvare două linguri de miere lichidă cu 30 ml gin sec. Se adaugă vin Prosecco, cuburi de gheață și se amestecă. Se strecoară lichidul într-un pahar înalt cu gheață și se decorează cu spirale din coajă de lămâie.

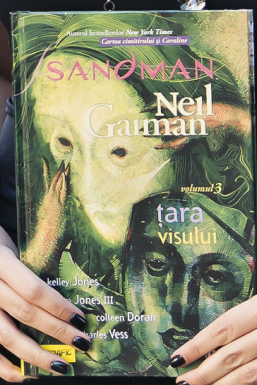
Cocktailul vrăjitoarelor

Într-un pahar înalt se amestecă un strop de crème de cassis (un lichior de culoare roșu închis preparat din coacăze) și 45 ml gin sec, după care se completează cu 150 ml apă tonică. Se adaugă cuburi de gheață și se ornează cu mure.

Surse de inspirație: craftginclub.co.uk,
stylist.co.uk, @NorfolkNow

Ema Cojocaru

BALUL PERSONAJELOR – *SANDMAN*

Iată ce scria Karen Berger, editoarea Vertigo de la momentul publicării seriei de benzi desenate Sandman: „Pentru mine, momentul crucial a fost numărul 8, „Sunetul aripilor ei.“ Nu doar datorită apariției adorabilei și în esență pragmaticei Morfi, care încerca să-și înveselească mai tânărul frate posomorât. Nici pentru că prea-cunoscutele fețe ale personajelor DC nu se vedeau nicăieri. A fost vorba de elementul de umanitate și de relații interpersonale care a început să se întrevadă în opera lui Neil. În mod destul de ironic, catalizatorul acestei rezonanțe emoționale era un personaj care, în mod tradițional, reprezintă antiteza tuturor acestor lucruri.“

Secvența pe care am reprodus-o face parte din capitolul al optulea, „Sunetul păsărilor ei“ (episodul 6 în primul sezon al serialului produs de Netflix). E momentul când o întâlnim pentru prima dată pe sora lui Morfeu, Moartea.

Visul, numit și **Morfeu**, este personajul central al seriei *Sandman*, în jurul căruia se țese întregul univers imaginat de Neil Gaiman. Visul este personificarea viselor, a poveștilor, dar și a realității. Și este unul dintre cei șapte Eterni (Moartea, Destinul, Delirul, Disperarea, Dorința și Distrugerea).

Model: Matei Sâmișăian,
pasionat de BD,
traducător & wizard
la Editura Grafic

Moartea este al doilea cel mai important personaj al seriei *Sandman*. Ea este personificarea morții și îi întâmpină pe muritori la sfârșitul vieții. Spre deosebire de reprezentările clasice ale morții (Doamna cu coasa), Moartea lui Gaiman arată ca o tânără goth. Moartea este unul dintre cele mai personaje de benzi desenate. Și i-au fost dedicate două romane grafice/ mini serii: *Death: The High Cost of Living* (1993) și *Death: The Time of Your Life* (1996).

Model:
Monica Macedonski,
 Tik Tok-eriță la Arthur
 și Youngart,
 creatoare de conținut
 la Editura Art

*Fotografii de Ema Cojocaru
 și texte de Matei Sămihăian*

CITIM ÎN CĂRȚI

Poveștile construiesc lumi diferite, ne arată societatea indiferent de epocă, iar personajele apar și dispar dincolo de ancorele destinului. Cărțile de tarot sunt mereu acolo unde trebuie, mai ales când ne confruntăm cu urmările propriilor alegeri.

PUSTNICUL | Un bărbat pe nume Ove

Când lumea nu mai este un răspuns, PUSTNICUL alege să pornească într-o călătorie a regăsirii. Până la momentul iluminării mai este mult, iar el știe de la început că acest drum va fi parcurs încet, de unul singur, pas cu pas.

Ove, personajul principal, pornește acest voiaj intern când ceea ce îi părea predestinat – propria viață – i-a fost presărat cu întâmplări și ființe menite să îi hrănească existența. Descoperind că foamea lui de viață nu poate fi

satisfăcută de lumea materială perfect ordonată, nu mai are nevoie decât de răbdare și un strop de lumină călăuzitoare. Fiecare pas pe care-l face îl duce mai departe în călătoria sa, mai adânc în întunericul propriului subconștient și mai aproape de Adevăr.

MAREA PREOTEASĂ | Circe

Unde te duci pentru a afla toate răspunsurile la întrebările tale? Cine deține misterele universului și păzește cheia cunoașterii de dincolo? La MAREA PREOTEASĂ mergi când ai nevoie de informații secrete. Ești pregătit să îți deschizi inima către o experiență profund revelatoare?

Circe îți va arăta calea către templul sacru al divinităților antice într-o odisee a creaturilor fantastice. În căutarea puterii sale feminine, Circe contestă autoritatea propriei familii de zei și nimfe, devenind simbolul magiei care va dăinui peste veacuri.

TURNUL | *O țară grozavă*

TURNUL marchează acel moment din viața când, cu ajutorul puterii divine, totul ia o întorsătură dramatică. Dacă zidul migălos construit se dărâmă, apar schimbări radicale și ești forțat să îți schimbi percepția lăsând în urmă credințe vechi și idei preconcepute. Dacă ești norocos, învățătura turnului îți schimbă viața și îți dezvăluie lecția iubirii.

O alegere norocoasă a făcut și Francis când a părăsit orașul provincial irlandez al copilăriei pentru o aventură de neuitat în spațiul newyorkez al societății americane la începutul anilor '50.

ÎNDRĂGOSTIȚII | *Charles și Emma*

ÎNDRĂGOSTIȚII sunt imaginea iubirii mature, calme, răbdătoare, veșnic curioase. Aceștia îți arată cum să faci alegerile potrivite pentru tine. Vei cădea pradă obiectelor dorinței sau vei alege ce te susține, hrănește și îți permite să fii autentic?

Emma este iubita care îi oferă un univers fertil lui Charles. Atât de fertil, încât acesta oferă omenirii una dintre cele mai revoluționare și controversate teorii despre evoluția speciei umane. Un punct de plecare pentru numeroase cercetări științifice, această lucrare nu ar fi existat fără o poveste de iubire dusă la apogeu.

NEBUNUL | *Simpatizantul*

NEBUNUL apare în calea ta atunci când ești pregătit pentru acel act de credință, acel „leap

of faith“. Când cu pieptul înainte și ochii închiși hotărăști să îți urmezi destinul, indiferent de „exploziile“ care te așteaptă în cale, lucrurile se vor așeza în așa fel încât tu să ajungi la destinație orice ar fi.

Eroul fără nume care narează această cutremurătoare poveste, ne dezvăluie o lume a contradicțiilor, a scenariilor. Ea renaște din propriile lui amintiri și oferă imaginea unei drame istorice contemporane, războiul din Vietnam.

ÎMPĂRATUL | *Piranha. Copiii Camorrei*

ÎMPĂRATUL este arhitectul lumilor. El este cel care distruge ziduri pentru a reconstrui de la zero sau cel care oferă forța de a continua ceea ce este deja început – cu o putere imensă, impunătoare, născută din focul creației.

Nicolas Fiorillo (zis Maharajahul) reușește să acceseze aceasta forță interioară pentru a deconstrui o ierarhie veche napoletană – doar pentru a crea una nouă, la fel de defectuoasă. Pentru că forța creatoare poate fi folosită în aceeași măsură să desăvârșească sau să distrugă, ceilalți pot deveni niște simple piese de puzzle în calea lui. Dar unde îl va duce această direcție?

ROATA NOROCULUI | *Fabrica de păpuși*

Te afli la un punct de răscruce, o intersecție între destin și liberul arbitru. Este ROATA NOROCULUI – momentul în care viața ta poate lua o turnură fundamentală sau poți rămâne în continuare o simplă păpușă în mâinile sorții. Ce alegi?

Iris are curajul să încalce regulile societății victoriene de dragul artei și al evoluției. Este lumea în care trăiește dispusă să îi treacă cu vederea îndrăzneala sau o va spulbera sub privirile acuzatoare ale anturajului londonez?

MARELE PREOT | *Sălbaticul*

MARELE PREOT deține cheia cunoașterii tradiționale. Este autoritatea supremă care îți poate arăta calea clădită arhetipal de-a lungul generațiilor sau calea nesupunerii. Dacă vrei să

găsești un echilibru, va trebui să trăiești la granița dintre haos și ordine. Acolo se găsește răspunsul unei vieți trăite cu sens.

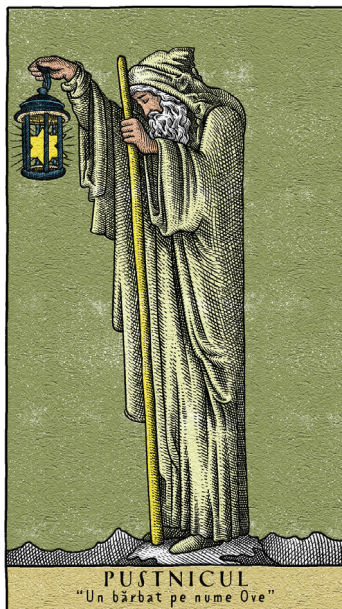
Ghidat de dorința de răzbunare, Juan Guillermo ne arată cum haosul, lupta dintre viață și moarte scot la lumină creația și originalitatea.

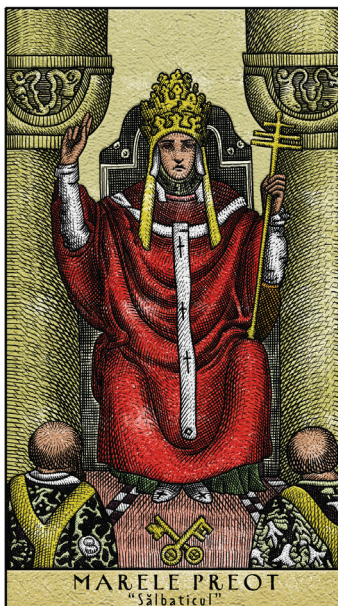
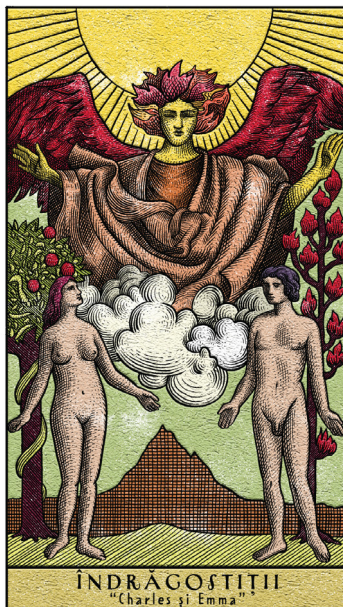
Îndrumat de un lup, inuitul Amaruq ne dezvăluie cum din ordine se pot naște direcția și misiunea.

Vor reuși cei doi să găsească un echilibru?

Text de Andreea Bucur, @Taroots__

Ilustrații de Mircea Pop

HOROSCOPI LITERAR

Spune-mi ce zodie ești ca să-ți spun ce să citești

Nu mai știți ce să citiți? La ART citim chiar și în ... stele. Iată o serie de recomandări de cărți în funcție de zodie.

Dacă vă întrebați de ce **Berbecii** au o fire vulcanică și un caracter de lider, răspunsul este simplu: sunt guvernați de Marte, zeul războiului. Nativii zodiei Berbec vor să fie mereu în frunte, așa că în materie de lectură optează pentru cărți care au revoluționat lumea literară. Pe de altă parte, se plictisesc foarte repede, așa că au nevoie de acțiune. **Preaiubita** de **Toni Morrison** este o alegere perfectă: cu siguranță vor rămâne lipiți de povestea tumultuoasă a lui Sethe. Era obișnuit să facă sex cu Sethe aproape zilnic și, ca să evite confuzia pe care i-o provoca de

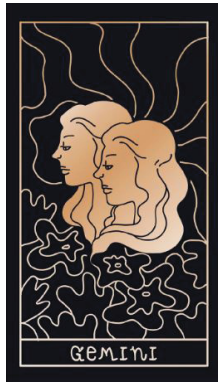
regulă strălucirea *Preaiubitei*, avea grijă s-o conducă înapoi la etaj în fiecare dimineață, ori să stea întins pe pat cu ea după cină.

Taurii se remarcă prin simțul umorului și firea amabilă. Și cum această zodie este guvernată de Venus, Taurilor le place să fie înconjurați de frumos. Ce poate fi mai frumos decât *Fabrica de Păpuși*, o poveste din perioada preraphaelită, a cărei protagonistă este rebelă cu o cauză? Frumoasa Iris își do-

rește să devină o pictoriță de succes și acceptă să fie model doar pentru a-și perfecționa talentul. Un *mindset* demn de nativii acestei zodii, care sunt mai workaholici decât prevede legea: ar munci 24 din 7!

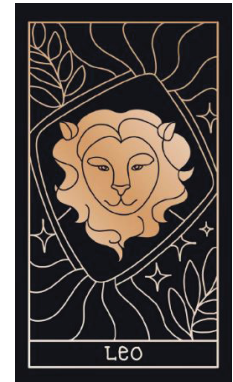
Guvernați de Mercur, zeul comerțului, **Gemenii** au norocul scris în frunte. Ce-i drept, îi ajută personalitatea lor cameleonică, capabilă să cucerească chiar și firi ursuze precum *Ove*. Însă dualitatea firii lor este o sabie cu două tăișuri: de multe ori trec rapid de la o extremă la alta. Într-o secundă pot fi doctorul Jekyll, în cealaltă domnul Hyde: *mi-am dat seama că, deși se putea spune, fără a greși, că eram fiecare dintre cele două naturi care se întreceau pe tărâmul conștiinței mele, acest lucru era posibil numai fiindcă eram, în mod fundamental, amândouă.*

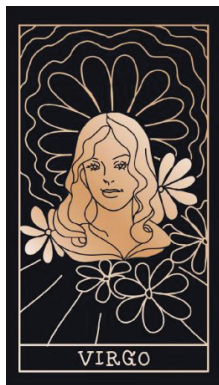

Racii sunt cunoscuți pentru sensibilitatea lor: aceștia petrec foarte mult timp observând de la distanță lumea din jur. Pentru că sunt fini *connaisseurs* ai psihologiei umane, nativii zodiei Rac sunt introvertiți și nu se deschid ușor în fața celorlalți. Din acest motiv, dacă sunteți născuți între

21 iunie și 22 iulie, vă recomandăm *Demonii* lui **Dostoievski**. Autorul scria următoarele – și recunoaștem aici esența mentalității Racilor: „*Nimic nu-i mai ușor decât să acuzi un răufăcător; nimic nu-i mai greu decât să-l înțelegi.*”

Pe lângă curajul lor ieșit din comun, **Leii** se remarcă și prin generozitate, încredere în sine și perseverență. Aceste calități sunt dobândite de la Soare, steaua care îi guvernează. Adesea găsim Lei în literatură – în *Leul, Vrăjitoarea și dulapul* apare un leu care are atributele unui zeu. Însă nativii acestei zodii au și ei un călcâi al lui Ahile: sunt foarte încăpățânați. Dacă ar fi puși să aleagă o carte după titlu, Leii ar alege fără nici cea mai mică ezitare *Arta de a avea întotdeauna dreptate* a lui **Arthur Schopenhauer**.

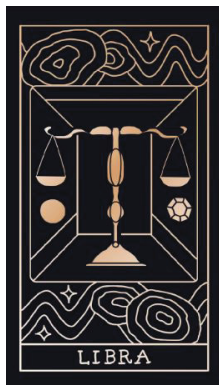

Deși este guvernată de Mercur precum Gemenii, să nu uităm că **Fecioara** este o zodie de pământ. Asta înseamnă că cei născuți în perioada 23 august – 22 septembrie sunt ființe raționale, calculate și perfecționiste. Le sugerăm Fecioarelor să nu se piardă în detalii și să își concentreze dorința de perfecțiune în

lecturi de nota zece. Sunt mari șanse să iubească romanele lui **Margaret Atwood**, o autoare care se numără printre cele mai apreciate nume ale literaturii contemporane. Pot începe cu *Povestea Slujitoarei*, distopia care a inspirat celebrul serial omonim de pe HBO.

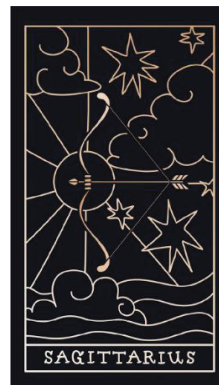
Balanțele, guvernate și ele de Venus precum Taurii, au o fascinație pentru tot ce este mai frumos în viață: artă, iubire și prietenie. Cărcotașii le critică pe nedrept că sunt firi nehotărâte, când în realitate ele analizează toate opțiunile pentru a fi sigure că aleg cea mai bună variantă. Pentru a combate anxietatea generată de gândirea în exces, îi sfătuim pe nativii zodiei Balanță să citească *Viața pe înțelesul tuturor* de **Andrew Tsyaston**, o carte de benzi desenate care abordează situații problematice din viața de zi cu zi într-o manieră amuzantă.

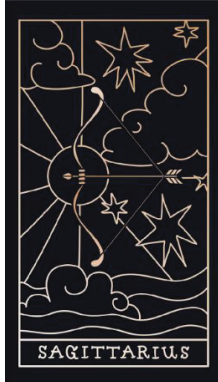
Cine a spus *a te juca cu sentimentele unui Scorpion înseamnă a deschide porțile iadului*, a avut dreptate. **Scorpionii** trăiesc totul intens: trădează-le încrederea și nimeni nu o să știe ce ți s-a întâmplat. Slavă cerului, ei greșesc rareori în privința unei persoane: fiind atât de inteligenți,

deosebesc cu ușurință esența de aparență. Pe lângă faptul că este pasionat de psihologia minții umane, un Scorpion este și un detectiv desăvârșit: dă-i un caz similar cu cel al familiei din Kansas, masacrată aparent fără motiv, și ți-l rezolvă cât ai zice: **Cu sânge rece!**

Săgetătorii sunt niște aventurieri înnașcuți: guvernați de Jupiter, aceștia spun DA oricărei provocări. Le place să meargă acolo unde nimeni nu a avut curajul să se aventureze și nimic nu îi scoate din pepeni mai rău decât normalitatea! Astfel, nativii zodiei Săgetător au nevoie de cărți palpitate precum *Memoriile unui bătrân crocodil* de **Tennessee Williams**. Pe parcursul cărții voi vorbi mult despre dragoste, atât despre dragostea carnală cât și despre cea spirituală. Pentru un om care s-a găsit de atâtea

ori în pragul distrugerii, am avut totuși o viață norocoasă, în care am cunoscut numeroase momente de bucurie, atât pură cât și impură.

Nativii zodiei **Capricorn** inspiră putere: să fie datorită faptului că sunt guvernați de Saturn? Această planetă le oferă o ambiție nemărginită, o fire responsabilă și o capacitate de muncă incredibilă. Nu doar că ar termina *task*-urile în timp record, dar ar băga și puțin *overtime* de amuzament. O carte perfectă pentru ei ar fi ***Un proiect sângeros*** – nu de alta, dar titlul le amintește de ce le place mai mult: proiectele. Le recomandăm să mai ia o pauză din când în când. În timpul liber, dragi Capricorni, vă puteți relaxa citind cărți scurte, dar pline de sfaturi utile precum ***Gândește fix pe dos!*** sau ***Dumnezeu explicat într-o cursă de taxi.*** **Paul Arden** știe ce zice: nu degeaba este autorul celei mai bine vândute cărți din lume.

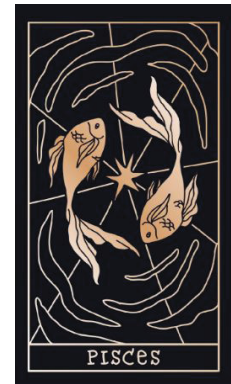
Stimularea creierului este cel mai important lucru pentru **Vărsători**: aceștia trăiesc pentru a acumula cât mai multe cunoștințe. Fascinați de „fața întunecată a lunii“, o carte pe placul lor va fi cu siguranță ***Testul psihopatului.*** Prin această investigație jurnalistică, **Jon Ronson** pătrunde în industria nebuniei și relevă anumite concluzii șocante despre persoanele cu probleme psihice: *Deși în mod cert nu erau în*

multe cărți SF.

toate mințile, nu ți-ai fi dat seama de asta în vecii vecilor. Păreau perfect obișnuiți. Era din cauză că își îngropau adânc nebunia în spatele unei aparențe de normalitate. Însă Vărsătorii au și o imaginație atât de bogată, încât realitatea nu le este de ajuns – așadar, le sugerăm să citească cât mai

Ultimii, dar nu cei din urmă, sunt **Peștii**, adevărații artiști ai zodiacului. ***Cartea Albă*** este un must read pe lista nativilor zodiei Pești deoarece abordează subiecte precum fragilitatea, frumusețea și caracterul bizar al vieții într-un mod poetic: *Se așază la birou de parcă n-ar fi suferit niciodată în viața ei, de parcă nu ea fusese cea care tocmai se oprise din plâns sau cea care stătea acum să izbucnească în lacrimi. Rămâne încremenită, aidoma omului care n-a fost zdrobit niciodată, ca și cum niciodată n-ar fi existat o fărâmbă de timp în care singura ei consolare a fost acceptarea adevărului că veșnicia nu-i poate aparține.*

Monica Macedonski

Copywrite imagini: rawpixel.com pe Freepik.com

GRUPUL EDITORIAL ART

ART

arthur

youngart

GRAFIC

PALADIN

VLAȚI ȘI CARTEA CU GENIUS

www.editura-art.ro
www.editura-arthur.ro
www.grafic-art.ro
www.editura-youngart.ro
www.editura-paladin.ro
www.carteacugenius.ro